

I ELS DIPLÒPODES, QUI SÓN? *

Els diplòpodes, al costat dels quilòpodes, constitueixen les classes més importants del grup dels miriàpodes. I són anomenats popularment "milpeus".

La seva característica més representativa és l'existència de dos parells d'apèndixs locomotors a la majoria dels segments del tronc.

Tot i ser abundants, sovint passen desapercebuts, sigui pels seus costums reservats o pel seu caràcter higròfil, que fa que visquin preferentment sota les pedres, la fullaraca o la fusta en descomposició. També n'hi ha alguns de cavernícoles.

Els diplòpodes de la nostra fauna són petits, de 3 a 9 cm de llargada, i de color grisós o ocre. Tenen el cos clarament dividit en un cap i un tronc allargat, de característiques uniformes.

El cap és convex per dalt i pla per sota. Al davant dels ulls se situen les antenes, que són corbades. I a la part anterior del cap, i entre les mandíbules, s'obre la boca.

El tronc consta d'un nombre variable d'anells (entre 11 i 60) i tots porten dos parells d'apèndixs, tret dels quatre primers: el primer és àpode i els tres segments següents tenen un sol parell de potes.

*Informació extreta i resumida de l'apartat sobre Diplòpodes publicat en el volum 9 Artròpodes (I) de la 'Història Natural dels Països Catalans', redactat per la pròpia Dra. Cristina Vicente.

Polydesmus coriaceus

Glomeris marginata

Ommatoiulus sabulosus

L'estructura de les potes es troba subjecta a un cert dimorfisme sexual: els mascles tenen un o dos parells de potes transformats en òrgans copuladors o especialitzats per a subjectar la femella durant la còpula.

A la seva reproducció trobem dues modalitats: en una, el mascle i la femella es troben per realitzar la còpula, mentre que en l'altra es fa indirectament. En aquest cas, el mascle diposita espermatòfors i, posteriorment, la femella s'autofecunda amb ells.

Les èpoques més adequades per a trobar-los són la tardor i la primavera.

La majoria són herbívors o sapròfags, mengen material vegetal fresc o en descomposició. Però també n'hi ha de carnívors.

Entre els animals depredadors dels diplòpodes hi ha vertebrats com ara els llangardaixos, els ocells i els mamífers; i també algunes aranyes.

Per a defensar-se dels seus enemics, utilitzen la secreció de les glàndules repel·lents sense cap sistema d'inoculació. O també poden enrotllar-se fent una bola, segons els grups.

Moltes espècies de diplòpodes tenen una àrea de distribució restringida, per la qual cosa es poden considerar bons indicadors biogeogràfics.